

Sygn. akt I C 799/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2022 r. w Giżycku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko K. D.

o zapłatę

w przedmiocie sprzeciwu pozwanego z dnia 8.04.2022 r. wniesionego w sprawie sygn. akt I C 799/18

p o s t a n a w i a:

odrzuć sprzeciw.

SSR Janusz Supiński

Sygn. akt I C 799/18 upr.

UZASADNIENIE

postanowienia tut. Sądu z dnia 16.05.2022 r.

Wyrokiem tut. Sądu z dnia 30.10.2018 r., sygn. akt I C 799/18 zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.929,23 zł wraz z odsetkami, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalono. Jednocześnie orzeczono o kosztach procesu. Pozwany w toku postępowania pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawił się. Wyrok uprawomocnił się w dniu 1.12.2018 r.

Pismem z dnia 8.04.2022 r. pozwany wniósł „sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym” wydanego w sprawie I C 799/18 wnosząc o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 1.04.2022 r. dowiedział się o prowadzonym wobec niego postępowaniu egzekucyjnym, albowiem komornik dokonał zajęcia jego rachunku bankowego. Dodał, że nigdy nie doręczono mu nakazu zapłaty i nie wie z czego miałyby wynikać wierzytelność.

Zgodnie z art. 480³ § 1 k.p.c. środek zaskarżenia od nakazu zapłaty wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty. Zgodnie z § 3 w/w regulacji Sąd odrzuca środek zaskarżenia niedopuszczalny, spóźniony, nieopłacony lub dotknięty brakami, których nie usunięto pomimo wezwania.

W niniejszej sprawie złożony przez pozwanego sprzeciw był niedopuszczalny, albowiem w sprawie o sygn. akt I C 799/18 nie wydano nakazu zapłaty, podlegającego zaskarżeniu tymże środkiem. W sprawie został wydany wyrok, pozwany zaś – wbrew twierdzeniom prezentowanym w piśmie procesowym – był należycie zawiadomiony o terminie

rozprawy, na którą nie stawił się (vide: k. 54-54v). Jednocześnie pozwany, pomimo złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...), wskutek którego sprawa została przekazana do rozpoznania tutaj. Sądowi i prowadzona była w sprawie I C 799/18 – pozostał biernym uczestnikiem procesu. Zaniechał zaskarżenia apelacją wydanego w sprawie wyroku, w efekcie ów wyrok uprawomocnił się w dniu 1.12.2018 r.

Ustawa nie definiuje pojęcia dopuszczalności, co uzasadnia jego szerokie rozumienie z uwzględnieniem przesłanek podmiotowych oraz przedmiotowych. Niedopuszczalność środka zaskarżenia od nakazu zapłaty może zaistnieć w przypadku nieistnienia tego orzeczenia w znaczeniu prawnoprocesowym (np. z powodu braku podpisu sędziego albo referendarza), bądź też, gdy środek ten nie przysługuje. Przykładem, czasami spotykanym w praktyce, może być zaskarżenie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym sprzeciwem. Wówczas, odwołując się do kryteriów wypracowanych w orzecznictwie, należy rozstrzygnąć, czy mamy do czynienia z omyłką w oznaczeniu pisma, czy też z niewłaściwie, ale intencjonalnie dobranym przez stronę środkiem zaskarżenia (uchw. SN z 24.5.2017 r., III CZP 2/17, L.). Ze względu na zbieżność wymagań formalnych obu środków zaskarżenia przeciwko nakazom zapłaty, najczęściej błąd w oznaczeniu tego środka (sprzeciw zamiast zarzuty i odwrotnie) należałoby traktować jako wyłącznie mylne oznaczenie pisma procesowego. Co do zasady, omyłkowe nazwanie zarzutów sprzeciwem i vice versa nie uzasadnia odrzucenia środka zaskarżenia. Podobnie za niedopuszczalne należałoby uznać zarzuty albo sprzeciw, skierowane wyłącznie przeciwko orzeczeniu o kosztach procesu, na które przysługuje zażalenie. (tak: Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, red. Rylski 2022, wyd. 1, A.Jaworski).

Mając na uwadze, że pozwany zaskarżył wydany w sprawie wyrok – sprzeciwem od nakazu zapłaty i nie doszło wyłącznie do mylnego oznaczenia pisma procesowego, należało na mocy art. 480³ § 1 k.p.c. odrzucić sprzeciw.